

»§ 145 a. Hvis en Sagfører under den tyske Besættelse ved sin Adfærd i eller uden for sin Sagførervirksomhed har udvist en nationalt uværdig Optræden, kan Sagførerraadet suspendere ham fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 5 Aar, eller for bestandig frakende ham Retten til at udføre Sagførervirksomhed.

Sagførerraadet kan ikende Bøde som Tillægsstraf, naar det paagældende Forhold skyldes Vindesyge.

Beslutningen om Anvendelse af disse Straffe vil ved Raadets Foranstaltning være at bekendtgøre i Statstidende og i et eller flere af de paa Stedet mest udbredte Blade.

Bestemmelserne i § 144, 3. og 4. Stk., finder tilsvarende Anvendelse.

§ 145 b. Den af Sagførerraadet i Medfør af § 145 a trufne Beslutning kan af den paagældende Sagfører inden 14 Dage skriftlig indankes for den Landsret, i hvis Kreds han har Kontor.

I Sagens Behandling deltager mindst 5 af Rettens Dommere.

Sagen behandles i Strafferetsplejens Former med de fornødne Lempelser.

Om Anke af den af Landsretten afsagte Dom gælder Reglerne i § 966.«

I Overensstemmelse hermed er der i §§ 119 og 146 indført Ændringer, som tilsigter, at der ikke skal kunne gives Sagførerbeskikkelse til Jurister, som under Besættelsen har udvist en nationalt uværdig Optræden.

Disse Ændringer blev indføjet i Landstinget.

4. *Forhøjelse af Grænsen mellem borgerlige Landsrets- og Underretssager.*

Denne Grænse, der ved Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 10 fastsattes til 800 Kr., forhøjedes ved Lov Nr. 191 af 14. Juli 1927 § 10 til 1000 Kr. Ved Lovens § 11 indføjedes derhos Bestemmelsen i § 234, 2. Stk., om, at Sager, hvis Genstand overstiger 1000, men ikke 2000 Kr., kan anlægges ved Underret i Stedet for ved Landsret, men at Sagsøgte dog, senest paa den første Tægtedag, kan gøre Indsigelse herimod, i hvilket Tilfælde Sagen behandles ved Landsretten.